

VELIKANOČ

Anton Leskovec:

— Vstal je —

1.

Mirno in premišljeno je podpisoval župan Janez Kafol spise, ki mu jih je z vneemo predlagal občinski tajnik. Lahko mirno: Najlepša hiša v vasi je vabila domačine in tujce, naj pokusijo iz slovite Kafolove kuhinje, naj srebnejo od poštenega soda; za vasjo je pela žaga dan in noč, vozniki so odvažali na vse vetrove blago, ki mu ga ni bilo para v deželi; ob sobotah se je izplačevalo redno in pošteno; iz trgov in mest so se oglašali snubači, ki so slišali o lepoti, bogastvu in pridnosti Kafolove edinke. — Občina je bila urejena, kakor nobena v okraju — strela božja, Kafol tako hoče in tako mora biti! — Vse je zadovoljno, brez hinavstva, vse je v redu, mora biti. — Obrajtan navzgor, spoštovan navzdol, srečnih ljudi ponosni župan je Kafol, dobro delo, dober zaslužek, dobro življenje, mirno spanje, mirna vest. —

»Še to-le, gospod župan!«

Drobni list papirja je veleval, naj se jutri, na Veliko soboto, razglasi javna dražba premičnin in nepremičnin Jožefa Ponude, ki mu kajža čepi, ki se mu kajža podira gori na klanču.

»Glej ga, zlomka — ali res?« — Kafol je odložil pero in se zazrl skozi okno.

Jutri torej po vsem svetu zvonovi in petje in procesije, v Kafolovi občini pa — boben. Odkar županuje Kafol, prvič boben.

Nemiren je postajal tajnik, a župan ga ni videl: Skoz okno mu je šel pogled, pa tudi tam, kjer ga je ponavadi, no, vedno, pozdravljalo in vabilo visoko pročelje Kafolove hiše, ni videl danes ničesar; prazno je bilo tam, v megli zavito, kakor zakopani in zabrisani spomini.

Mirna vest! —

Tajnik je zakašljaj.

»No lahko greste, po praznikih pa spet.« Kafol se je obrnil od okna in pokimal tajniku, ki je naglo, z zmedenim pozdravom vzel klobuk in izginil za vrati.

Župan si je podprl glavo in pred očmi so zaplesali spomini

2.

Krasno pomladansko jutro je oznanilo Veliko soboto. Zvonovi so svečanostno ubrani oglašali vesoljnemu svetu odredišilno zmogoslavje, še narava je udarila v veseli zbor svojo svežo Alelujo: Prvi zvončki so zazveneli, prve vijolice rduhtele.

Po vrtovih in njivah so se razbežali veseli dečki z blagoslovljenim ognjem v loncih, da natrosijo Velikonočnih darov na polja in travnike.

Pesem upanja in veselja je šla po vsem

svetu, mladila lica, grela srca, bodrila bolne in stare, zlatila mlade in zdrave.

Župan Kafol je postal na pragu in gledal na cesto. V veži sta se sukali mati županja in edinka Mara. V velikih loncih se je kuhalo pleče, skoz roke pridnih kuharic pa so drseli sveži rdeči, modri, pisani piruhi. Velika družina — veliko delo.

Kafol se je obrnil in pogledal v vežo. Čudno: Zakaj se je moral ujeti prav v hčerine oči, ki so ga gledale vprašujoče, če ne izzivajoče. Roka, ki je v žepu stiskala kos papirja — o, od sinoči ga nosi pri sebi, tisti drobn list, ki velevala dražbo! — je v zadregi šla preko lica in popravila klobuk. Prvič je neodločen Kafol, odkar županuje. Razglasiti davi ni pustil, a kaj sedaj, kako naprej?

Kafol je stopil v vežo.

»Pridi malo noter, Mara!«

Stopil je v hišo, za njim hči.

Tam je sedel Kafol za mizo, položil klobuk na klop in vprašal naravnost:

»Kaj je s Ponudovim Markom?«

Mara je obstala pri vratih, vedno isti pogled. Ob očetovem nagovoru pa se je zdrznila in povsila oči.

»Tisto, da, tisto! — Oglašajo se od povsod, bogati in pridni — no, Kafolova se pa zazija v bajto!«

Neusmiljen je bil oče. In še dalje:

»Ne rečem, zastaven fant, tudi priden, — ampak bajta se podira, prodana —«, tu je Kafol prestal in stisnil papir med prsti.

»Kaj bo torej?«

Mara dvigne oči, počaka; ko pa vidi oster očetov pogled, se odloči:

»Sam! ste rekli, da je priden. Jaz mislim, da bi bila srečna.«

Sunkoma se je dvignil Kafol pri teh besedah.

»No, in kaj?« — Stopil je pred njo.

Mara pa ga je pogledala s svojimi črnimi očmi, z žalostnim nasmehom na ustnah in ni odgovorila.

Kafol je pokimal:

»Tako-le je. Gre in nori, pa čaka, da jo oče —. Ampak, zdaj je konec, alo, v kuhinjo in pamet, pamet!«

Mara se je tiho obrnila in izginila za vrati.

V veži jo je ustavila mati:

»Kaj je bilo?«

»Oh, saj veste! — Pravi, da je konec!«

Pri teh besedah je stopil iz hiše Kafol.

»Konec, da!« — In že je odšel po vrtu in na cesto.

3.

Jožef Ponuda pa je bil čuden patron. Trideset let je čepel v svoji bajti na klanču, frata njive in travnik in pa drobna kravica so ga redile, a to je premalo za 3, zanj, za mater, za sina. Premalo. Ko je pa Ponuda več mislil, kakor delal, ko je bila

mati več bolna, kakor zdrava, ko sin — no, od vojakov je prišel, nekaj res zna, a zdaj je prepozno.

O, Jožef Ponuda je bil tistih eden, ki se drugim pomagali, kar tako, nevede, se potem od veselja napili in zadolžili — pozabili, na koncu pa — Jožef Ponuda si je marsikaj pametnega izmislil, pa ničesar izpeljal; še drugim je toliko stvari natvezel, da so mu res verjeli in obogateli. Čuden mešetar.

Danes je Velika sobota in pri Ponudovih vedo, pri čem da so. Tu ni treba več besed — zato molče vsi trije. Vendar — mati vzdihuje in si solze briše. Še prazničke bodo preždeli v tej podrtiji, potem pa vsak po svoje: Oče in mati doli k občini, nekaj bodo vendar pomagali dobri ljudje — Marko pa po svetu. Pravzaprav bi ostal lahko tudi v kraju, razume se na les in pa pri — nič, po svetu gre.

A to je prazna Velika noč, če ni Vstajenja, če je — pokop!

»Ježeš, župan!«

Mati je šinila iz veže v hišo, kjer sta sedela brez besede oče in sin.

Oče je listal kar tako po starem kalendarju, sin pa tudi kar tako s prsti bobnal po mizi.

Oba sta se zdrznila pri neverjetni novici, da prihaja župan. Oče se je celo dvignil in pogledal skozi okno. Res, Kafol je že v vrtu. — Ah kaj, radi dražbe pač, pa to ni novica.

»Dober dan vsem skupaj!« je trdno in živo pozdravil Kafol, ko je stopil v sobo.

»Tudi vam, gospod župan; oh, kaj bo, kaj bo!« je tarnala Ponudka.

»Kar bo, pa bo. — Ampak jaz imam za Jožefa besedo.«

»Oh, le potolažite ga malo, gospod župan! Ze dva dni ne govori, ne pije, še žalosten ni; Marko, pridi, pustiva ju.« — Mati je odtarnala iz sobe, za njo Marko, brezbrizen in molčeč.

Kafol je postal sredi sobe.

Takrat se je Ponuda šele zdramil. Vstal je nenadno, prijazno pogledal v Kafola in znil:

»Sedi, Kafol. — Prvič si v tej hiši, to se pravi, pri nas — in zadnjič.«

In ko je Kafol sedel, sta molčala oba. — Županu je postalo neugodno, še rdečica mu je zalila lice. Ponuda se je čudil in molčal. Vseeno.

»Tako-le ne prideva nikamor« — je iztisnil slednjič župan in spet utihnil. Nenadoma pa so mu zabliskale oči:

»Strela božja — prodati se vendar ne boste pustili!«

Ponuda mirno:

»Vendar bo tako.«

Župana je dvignilo:

Stermecki, Celje

vredno. Prodajam zajamčeno dobro blago iz najboljših svetovnih tovarn, ker imam samo direktne zveze z tovarnarji iz vseh industrijskih držav v Evropi. Več milijonsko zalogo, katera se nahaja v pritličju, prvem nadstropju in v podstrešnih skladiščih cele ogelne hiše, si vsakdo lahko ogleda in vpraša za cene, brez da bi bil primoran kaj kupiti. Na razpolago je vedno 40 do 50 strokovno naobrazjenih in prijaznih uslužbencev, kateri dajejo radevolje vsakemu obiskovalcu točna pojasnila in slednje cene od vseh predmetov.

Zaloga sestoji iz sledečih oddelkov in predmetov: **Manufakturni oddelki:** sukno, volna, platno, tiskanine in razne tkanine iz bombaža in lanu. **Modni oddelki:** perilo, pletenine, torbarski, nožarski, jekleni in kosmetični predmeti, traki, čipke, vezanine in muzikalije. **Konfekcijski oddelki:** gotove obleke za dame, gospode, otroke, in klobuki. **Čevljski oddelki:** galanterijski, luksuzni in štrapančni čevlji za dame, gospode in otroke. **Pošto-razpošiljalni oddelki in engros oddelki.**

299

Stermecki, Celje

da mora oblastna skupščina pol leta po prevzemu še imeti v službi vse, kakor je bilo to v državni upravi. V tem času se mora pa tudi to urediti.

Kmetijske šole — oblastne!

Oblastna skupščina si je prizadevala predvsem, da dobi kmetijsko šolstvo v roke, saj sestoji oblastna skupščina večinoma iz naših vrlih kmečkih zastopnikov. Kmetijsko šolstvo bo gotovo ena glavnih opor k boljšemu kmetovanju v naši oblasti. Na ozemlju naše oblasti so vinarska in sadjarska šola v Mariboru, kmetijska šola v St. Jurju, razni razsadniki in trsnice, kar vse je bilo svoj čas last dežele Štajerske. Koncem marca t. l. je oblastna skupščina prevzela vse te šole in posestva. Na mariborski šoli bo zopet uvedla dvoletni tečaj, kakor si ga želijo naši kmetovalci.

Poleg teh šol je oblastna skupščina podpirala razne gospodarske in gospodinjske tečaje, ki so se vršili po oblasti. Zdaj, ko ima oblastna skupščina kmetijsko šolstvo v svojih rokah, ga bo uredila tako, da bo res služilo k napredku razumnega gospodarstva. O načrtu, kako si oblastna skupščina zamišlja izobrazbo kmetijske mladine v tozadevnih kmetijsko-nadaljevalnih šolah, poročamo posebej.

Oskrbimo več strokovne izobrazbe na kmetih!

Novih kmetijskih šol ustanavljati zdaj za enkrat ne moremo iz finančnih ozirov in pa, ker je ta obisk kmetijskih in gospodinjskih šol še treba precej časa pripravljati. Tudi bo prave kmetijske in gospodinjske šole vedno obiskoval sorazmerno majhen del mladine. In vendar je treba tudi ostali podeželski mladini, ki prave kmetijske in gospodinjske šole ne more obiskovati, nuditi vsaj najmanjšo množino kmetijske strokovne izobrazbe, in poglobiti splošno izobrazbo in to vsej podeželski mladini: posestniški in neposestniški, sinovom in hčeram kmetov, kmetijskih delavcev in obrtnikov, ker vsi se več ali manj bavijo s kmetijstvom, ali vsaj tudi s kmetijstvom. Vsaj toliko bi se morali izobraziti, da bodo s pridom čitali kmetijske strokovne liste in mogli slediti pouku potovalnih učiteljev. — Dalje je treba v mladini in ljudstvu sploh smotreno vzbujati spoznanje, da jim je potrebna še višja strokovna izobrazba v pravih kmetijskih šolah, da jim bo taka izobrazba pri gospodarstvu donajala obilne sadove, vzbujati željo in voljo, si v kmetijskih in gospodinjskih šolah poglobiti strokovno izobrazbo ter v ta namen tudi

nekaj žrtvovati! V najširših kmetijskih slojih je treba sistematično pripravljati na čim večji obisk pravih kmetijskih in gospodinjskih šol! Pripravljati tudi ono mladino, ki namerava itak obiskovati te šole, v tem smislu, da že pred vstopom v kmetijsko in gospodinjsko šolo obvladajo temeljne kmetijske nauke; s tem bi se kmetijske šole, ki morajo zdaj mnogo časa porabiti za elementarne nauke, razbre menile, in pravi kmetijski poduk podajale in poglobile tem lažje in v večji množini.

V kmetijskem pouku so stvari, ki jih more učiti izključno le kmetijski strokovnjak, oziroma praktik; te stvari so tudi v kmetijskonadaljevalnih šolah pridržane izključno kmetijskim strokovnjakom in praktikom. 2. Dalje so v kmet. panoge, v katere se lahko učitelj poglobi in postane strokovnjak, četudi ni kmet, n. pr.: sadjarstvo, čebelarstvo in vrtnarstvo. Na Holandskem se sposobni in voljni osnovnošolski učitelji posameznih okrajev pod vodstvom kmetijskih strokovnjakov izobražujejo predvsem v teh kmetijskih strokah v vsaj triletnem tečaju, tedensko 2 do 3 ure; tečaj se zaključi z izpitom pred državno komisijo, ki udeležencem izda sposobnostna izpričevala ali diplome. Tako strokovno izvežbani učitelji postanejo najboljši pomočniki kmetijskih strokovnjakov, zlasti se jim izroča vodstvo zimskih tečajev (kmetijskonadaljevalnih šol) v njih občinah. Ta sistem je na Holandskem rodil cvetoče kmetijstvo. 3. Končno so na kmetijskonadaljevalnih šolah predmeti — in to celo v večini, kjer ne gre za pravo kmetijsko znanost, marveč za splošno znanje, vsmerjeno na kmetijstvo: kmetijsko prirodoznanstvo, računstvo, knjigovodstvo, spisje, narodno gospodarstvo. 4. Še bolj velja to o predmetih socialne vsebine: državoznanstvo, stanovi, kmetijske organizacije, splošno zdravstvo in podobno. Te predmete učitelj itak uči že na osnovni šoli, a jih v kmetijskonadaljevalni šoli seveda prav temeljito razširi in poglobi, tako da poda učencem res nekaj novega. Da se bo na teh šolah vršil tudi verski pouk, je samoposebi razumljivo!

Usmilimo se sirot!

Splošno ime sirota, ki izraža največjo revščino, v katero more človek zaiti, je posebna označba za one otroke, ki nimajo več staršev, ali ki nimajo takih staršev, ki bi se zanje brigali. Take sirote se največkrat izgubijo na napačna pota, po katerih pridejo v — jetnišnice, kjer jih zopet srečamo kot zločince. Poleg teh pa imamo še one sirote, ki imajo sicer star-

še, pa jih je narava obremenila s telesno ali duševno trajno, celoživljensko boleznijo.

Poglejmo število teh sirot v naši oblasti po uradnem pregledu leta 1920. Sirot brez očeta in matere imamo 685, sirot, ki so brez hraniteljev, je 19.023, nezakonskih 20.062, skupno torej 40.023 in če prištejemo še Medžimurje, moremo reči, da znaša število sirot v oblasti okrog 45.000. V tem številu pa niso všteti duševno ali telesno nezdravi otroci. Imamo pa okrog 40 gluhonemih, 35 slepih, 190 popolnih bebecov, takih, ki spadajo v poboljševalnico okoli 500 otrok.

Država do sedaj ni skrbela za te sirote tako, kakor bi bilo treba. Od teh številnih sirot je bilo oskrbovanih le 32 otrok v gluhonemnici, v zavodu za slepe 10 otrok, v poboljševalnici 10 otrok, v raznih zavodih okrog 100 otrok. Posebno strašna je razlika v tem, kako je svoj čas bilo v Štajerski in kako je danes. Svoj čas je od padlo oskrbovanje ene sirote na 417 prebivalcev, dčim danes odpade to oskrbovanje na 15.600 prebivalcev.

Naša bratska ljubljanska oblast je v tem oziru v zavidanja vrednem boljšem položaju. Tam imajo od prejšnje dežele 15 oblastnih in privatnih sirotišnic in še drugih mladinskih zavodov. Tam so oskrbovali v preteklem letu 1121 sirot, 1 oskrbovana oseba pride v tej oblasti na 494 prebivalcev.

Nujno potrebno je, da posvetimo vso skrb osiroteli in zanemarjeni mladini. Do sedaj je oblastna skupščina v Mariboru že storila sledeče: Dečji dom v Mariboru je prevzela v svojo upravo in oskrbo. Nadalje je kupila v Celju bivšo Rebekovo posestvo, kjer se že preureja v dečje zavetišče. Enako je stopil oblastni odbor v stik z mestno občino v Mariboru, da se v skupnem delu napravi zavetišče, da bo že v jeseni do 100 sirot več mogoče oskrbovati.

Kot najnujnejše pa se je sklenilo ustanoviti oblastni osrednji mladinski urad. Ta oblastna zaščita dece se bo organizirala po okrajih in večjih krajih. Ta osrednji urad bo stopil v stik tudi z zasebnimi društvi, ki so pripravljena v tem oziru sodelovati.

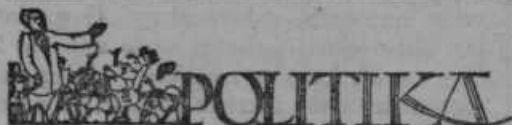
Dosedanje delo in načrt za bodočnost, ki ga ima oblastna skupščina, kaže, da so se naši oblastni poslanci z oblastnim odborom na čelu lotili dela, ki je nujno, ki je krščansko dobrodelno, ki bo sirotam olajšalo njihovo težko življenje.

Organizacija cestne uprave.

Oblastna skupščina prevzame v svojo upravo bivše deželne ceste, poleg t.h pa

še druge, ki dejansko se lahko imenujejo oblastne. V načrtu ima prevzeti sledeče ceste kot oblastne:

1. Cesta: Državna meja pri Dravogradu, — Marenberg — Maribor — Ptuj — Čakovec — Letinjski most.
2. Cesta: Pesnica — Sv. Lenart — Sv. Trojica — Sv. Benedikt — Ščavnica — Gornja Radgona.
3. Cesta: Ormož — Ljutomer — Veržej most čez Muro (Beltinci).
4. Cesta: Dravograd — Slovenjgradec — Soštanj — Celje.
5. Cesta: Celje — Šmarje — Rogatec — Ptuj.
6. Cesta: Sv. Urban — Prevorje — Kozje — Sv. Peter do oblastne meje.
7. Cesta: Državna meja pri Gederovcih — Murska Sobota — Beltinci — Dobrovnik — Dolnja Lendava.
8. Cesta: Murska Sobota — Martjanci — Prosenjakovci.
9. Cesta: Martjanci — Srebrni breg.
10. Cesta: Ptuj — Krapina.
11. Cesta: Vojnik — Dobrna.
12. Cesta: Smartno — Gornjigrad — Kamnik.

V NASI DRŽAVI.

Državni proračun in finančni zakon sta sprejeta. Za proračun je glasovalo 193 poslancev, proti 11, radičevci in pribičevci pa so — šli. Napovedane izpremembe v vladi se niso izvršile. Opozicija je umolknila.

Stanovanjski zakon. Ker je posebno po mestih pomanjkanje stanovanj, ko se v vojskinem in povojnskinem času ni nič zidalo, je bil dosedaj zakon, da ni mogel hišni gospodar najemnika ven vreči. Najemniki so to izrabljali in so vzeli podnajmenike ter jih silno odirali. Poleg tega so hišnim gospodarjem nagajali. Pošteni najemniki pa so zaradi teh svojih tovarišev res trpeli. Zato je prišlo do predloga, da naj hišni posestnik razpolaga s svojo hišo, kar je tudi pravično, ne sme pa odirati najemnikov s previsoko najemnino. Da se ta stvar pravilno uredi, bodo večje občine same z zakonom pooblašene, da rešijo stanovanjsko vprašanje do kraja. Socijalisti, ki so s to zadevo dolgo časa lovili svoje pristaše, so izgubili zopet eno geslo!

Boj radi slovenščine v narodni skupščini. Pucelj in Kramar sta sprožila v skupščini razpravo ali se pišejo zapisniki sej tudi v slovenščini. Prejeli so temeljit odgovor od poslanca Bedjaniča, ki je tajnik v skupščini in od poslanca Smodeja, da so ravno slovenski demokrati bili zoper slovenski jezik, ki so ga hoteli izpodrinuti s srbohrvatskim. Slovenski jezik uživa ravno vsled vpliva SLS in to še-le sedaj, ko je v vladi, enakopravnost z bratskim srbo-hrvatskim jezikom.

Celo opozicija hvali dr. Korošca. Malo kdaj se zgodi, posebno pa v Beogradu, da bi opozicija morala javno pohvaliti ministra vlade, zoper katero sicer nasprotuje povsod. Celo opozicija je morala priznati, da dr. Korošec ve in zna in tudi hoče nekaj boljšega ustvariti, kakor pa je bilo do sedaj. Poslanec iz Pribičevičeve skupine se

čim oblastna skupščina uredi upravo teh cest in najde vire za to, bo seveda zamogla v tem delu iti dalje in še druge večje ceste vzeti v svojo upravo. — Poleg tega pa bo oblastna skupščina sodelovala pri upravi okrajnih in občinskih cest, ki so okrajem in občinam največja skrb in breme. V ta namen je izdala posebno uredbo, ki bo v tej zadevi napravila red.

Čast delu!

Ni mogoče vsega v našem listu na drobno povedati, kaj je vse oblastna skupščina dosedaj storila. Tudi bi bilo preobširno, ako bi objavljali velike načrte, ki si jih je skupščina zastavila. Vsem, ki se bodo zanimali, posebno našim občinam in organizacijam bo pa prav dobrodošlo, ako bi oblastni odbor v posebni knjigi vse to objavil. Če že nasprotniki naši ne morejo drugega reči o delu naše oblastne skupščine kot le dobro, potem moramo še posebno mi pristaši SLS biti ponosni na delo naše oblastne skupščine, kakor smo tudi ponosni na delo naših poslancev v Beogradu!

je javno v seji zahvalil dr. Korošču za njegovo pošteno delovanje.

Naši poslanci na Češkem so povsod zelo bratsko sprejeti. Radič, ki je tudi poleg, je seveda najbolj gostobeseden, govori o veliki srednji Evropi, kakor da je že jutri tu, pred študenti pa je razlagal, da bo imel namesto sedanjih 90 poslancev drugič 160, ali celo 200. Psovke kot ropar, zločinska tolpa itd. so bili kot naslovni verzi njegovemu govoru. Čehi ga, kar je dobro, niso mogli prav razumeti.

Zastopniki Društva narodov v Beogradu. V Beograd so došli zastopniki Društva narodov, da dobijo razne poizvedbe. Govorilo se bo tudi o razstrelivu, ki ga je Italija hotela skozi Jugoslavijo spraviti na Madžarsko pretekli teden, pa so ga še nekaj vagonov zajeli na kolodvoru v Subotici.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Papež zoper fašizem. Katoliški Cerkvi sovražni listi so dosledno prinašali vesti, da je papež fašist in da drži z njimi. Pretekli teden pa je Mussolini sklical fašistične mladinske organizacije, v katerih je tudi katoliška mladina, na zborovanje. To priliko je papež uporabil in je izpregovoril zelo oster govor zoper fašizem, ki samo pod krinko, da ni proti katoliški veri, ampak le proti politiki katoliških polstrank, lovi katoličane in posebej še mladino za svobodomiselni fašizem. Mussolini je sicer molčal nekaj dni, končno pa je le izpregovoril, toda poznalo se mu je, da mu je beseda težko tekla. Ni čuda. Katoliška mladina, opozorjena od papeža, je že na potu iz fašizma. Ta pojav je posebno za nas razveseljav, ker sedaj odpadajo vsi očitki proti papežu.

Grčija in Rumunija utrjujeta svoje prijateljstvo, vkljub temu pa Titulescu ne pojde na Grško, ampak gre domov, kjer ga čakajo velike skrbi.

Madžari so sužnji Italije. Zdaj je Mussolini začel odgovarjati londonskemu zagovorniku Madžarov Rothemeru. Svetovno časopisje, posebno francosko, ta Mussolinijev govor smatra kot znak, da so — Madžari sužnji Italije.

Turčija išče Grčijo. Turčija je bila do nedavnega časa, do leta 1912, gospodarica Balkana. Po balkanskih vojskah se je morala premagana umakniti in po svetovni vojski skoro popolnoma izginiti iz Evrope. Zdaj, ko se je Turčija že precej modernizirala, išče znova pota v Evropo, kjer živi še veliko Turkov in mohamedancev. Začela je pri Grčiji.

Poljska po volitvah ni našla novih smeri politike. Pričakuje se pa, da bo vedar bolj miroljubna in slovanska kot dozdaj.

Nemčija v volilnem boju. Vrste kršč.-socialne stranke v Nemčiji pojdejo strnjene v boj. Dosedanji manj zadovoljni, so se popolnoma pomirili. Upati je na lepo zmago krščanske stranke.

ZA NEDELJO Trojni aleluja.

Na veliko soboto se oglasi pri sv. maši najprej pri oltarju, potem na koru v velikem veselju trojni aleluja. Ravno tako zadoni ta trikratni radostni spev tudi pri »vstajenju« v soboto zvečer ali na Veliko noč zjutraj. Vsako leto poslušamo z novim veseljem to velikonočno pesem in se mi zdi, če katero, to pesem pojejo vedno tudi naša srca. Je pa v resnici tudi vzrok, da se veselijo naša srca, ko slišijo ta trojni aleluja — Hvalite Gospoda. Oznanjuje nam ta trojni aleluja: trojno zmago Kristusovo — a tudi trojno našo zmago.

Nam oznanjuje aleluja zmago nad grehom. »Glejte Jagnje božje, ki odjemlje grehe sveta«, je pozdravil Janez Krstnik Kristusa, ko ga je zagledal prvič ob Jordanu. Da, to je bila velika Kristusova naloga: odvzeti svetu greh. Bil je veliki petek darovan na križu kakor jagnje, da nam je dobil odpuščanje grehov, da nam je zaslužil milost in moč, da se lahko odpovemo grehu in se dvignemo iz njega. Zato pa je prvo veliko darilo, ki nam ga je prinesel vstali Kristus v svojih prebdenih rokah, zakrament, ki uničuje greh na svetu, zato so bile prve besede, ki jih je vstali Zveličar govoril svojim apostolom, besede zoper greh: »Prejmite Sv. Duha! Katerim boste grehe odpustili, so jim odpuščeni.« Da, s Kristusom vstalem, naj bi bili tudi mi tako srečni, da bi vstali iz svojih grehov. »Kakor je Kristus vstal od mrtvih, tako naj bi tudi mi hodili v novem življenju«, pravi sv. pismo. Moč zato nam prihaja iz vstalega Kristusa. Apostoli so bili veliki četrtek in petek kakor na tleh. Vsi so Jezusa zapustili, Peter ga je zatajil, a ob Kristusu vstalem so vstali tudi oni. Tako hoče biti Kristus vstajenje tudi nam. Če malo premisliš, kaj naredi greh v tvoji duši, kako te odtrga od Boga, kako ti zapre nebesa, kako te obsodi v večno pozabljenje; če malo pogledaš po svetu, kaj napravi greh že tukaj, kako iztrga človeku iz srca mir in veselje, koliko družin napravi nesrečnih, koliko bridkega gorja povzroči, ali ni zmaga nad grehom velika zmaga, ali nimamo vzroka, da vsi hvaležni in veseli pojemo aleluja — hvalite Gospoda?

Aleluja je zmagoslavni klic nad trpljenjem. Na veliki petek je bil Kristus pravi mož bolečin. Najrazličnejše trpljenje, ki je na svetu sploh mogoče, se je zgrnilo z